HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua)

29 ianuarie 2013 *

„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Serviciu de transfer în Italia și în Europa — Respingerea ofertei unui ofertant — Decizie de atribuire a contractului unui alt ofertant — Răspundere extracontractuală — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Oferta ofertantului reținut — Respingerea cererii de acces — Excepție referitoare la protecția intereselor comerciale ale unui terț”

În cauzele conexate T-339/10 și T-532/10,

Cosepuri Soc. Coop. pA, cu sediul în Bologna (Italia), reprezentată de F. Fiorenza, avocat,

reclamantă,

împotriva

Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA), reprezentată de D. Detken și de S. Gabbi, în calitate de agenți, asistați de J. Stuyck și de A.-M. Vandromme, avocați,

pârâtă,

având ca obiect o cerere de anulare a procedurii de cerere de ofertă CFT/EFSA/FIN/2010/01, referitoare la furnizarea unui serviciu de transfer în Italia și în Europa (JO 2010/S 51-074689), și o cerere de despăgubiri (cauza T-339/10), precum și o cerere de anulare a deciziei din 15 septembrie 2010 a EFSA de respingere a cererii reclamantei de acordare a accesului la oferta ofertantului reținut în cadrul cererii de ofertă în discuție (cauza T-532/10),

TRIBUNALUL (Camera a doua),

compus din domnii N. J. Forwood, președinte, F. Dehousse (raportor) și J. Schwarcz, judecători,

grefier: doamna S. Spyropoulos, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 8 mai 2012,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: italiana.

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 Printr-un anunț de participare publicat în Suplimentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 13 martie 2010 (JO S 51), Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA) a lansat cererea de ofertă CFT/EFSA/FIN/2010/01, referitoare la un serviciu de transfer în Italia și în Europa (denumită în continuare „cererea de ofertă").

2 Potrivit prevederilor punctului IV.2.1 din cererea de ofertă, contractul trebuia să fie atribuit ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic, apreciată în funcție de criteriile enunțate în caietul de sarcini, în invitația de a depune oferte sau de a negocia ori în documentul descriptiv. Caietul de sarcini prevedea următoarele criterii pentru adjudecarea ofertei: propunerea financiară (50 de puncte) și calitatea tehnică (50 de puncte). Contractul trebuia să fie atribuit ofertantului cu oferta care primea cea mai mare notă, calculată prin adunarea notelor referitoare la propunerea financiară și la calitatea tehnică a ofertei.

3 Data limită de primire a ofertelor sau a cererilor de participare a fost stabilită la 19 aprilie 2010. Au fost depuse patru oferte în termenul stabilit, printre care cea a reclamantei, Cosepuri Soc. Coop. pA.

4 La 31 mai 2010, comitetul de evaluare a ofertelor (denumit în continuare „comitetul de evaluare") a propus atribuirea contractului unui alt ofertant decât reclamanta, care obținuse un total de 88,62 puncte, repartizate după cum urmează: 48,62 puncte pentru propunerea financiară și 40 de puncte pentru calitatea tehnică a ofertei. Reclamanta s-a clasat pe a doua poziție, cu un total de 87 de puncte, distribuite după cum urmează: 50 de puncte pentru propunerea financiară și 37 de puncte pentru calitatea tehnică a ofertei.

5 Tot la 31 mai 2010, EFSA a decis atribuirea contractului ofertantului care fusese propus de comitetul de evaluare (denumit în continuare „ofertantul reținut") și i-a trimis reclamantei o scrisoare prin care o informa cu privire la decizia de a nu i se reține oferta în cadrul cererii de ofertă. În scrisoarea adresată reclamantei, EFSA preciza motivele pentru care oferta reclamantei nu fusese reținută, furniza o comparație între oferta reclamantei și cea a ofertantului reținut și indica numele acestuia.

6 La 11 iunie 2010, reclamanta a solicitat EFSA să îi acorde accesul la dosarul referitor la procedura de atribuire a contractului.

7 EFSA a răspuns la această cerere printr-o scrisoare nedatată, primită, potrivit reclamantei, în termenele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76). Făcând trimitere la Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198, denumit în continuare „Regulamentul financiar"), EFSA a precizat mai întâi că furnizase reclamantei, prin scrisoarea din 31 mai 2010 (a se vedea punctul 5 de mai sus), motivele care stăteau la baza respingerii ofertei sale, caracteristicile și avantajele ofertei ofertantului reținut, precum și numele acestuia. Pe de altă parte, făcând trimitere la Regulamentul nr. 1049/2001, EFSA a transmis reclamantei o copie a raportului de evaluare și a contractului semnat cu ofertantul reținut. În schimb, EFSA a refuzat să îi acorde reclamantei accesul la oferta ofertantului reținut și la ofertele celorlalți ofertanți, întrucât respectivul acces ar fi adus atingere protecției intereselor comerciale ale acestora. EFSA s-a referit în această privință la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001. Pe de altă parte, EFSA a precizat reclamantei că îi putea adresa o cerere de confirmare în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea acelei scrisori.

8 La 3 august 2010, reclamanta a comunicat EFSA intenția sa de a putea avea acces la dosarul referitor la atribuirea contractului, stabilind în acest scop o dată și o oră de consultare.

9 La 9 august 2010, reclamanta a precizat că, prin cererea sa din 3 august 2010, urmărea ca EFSA să își revizuiască decizia de a nu îi acorda accesul la documentele în cauză. În special, reclamanta contesta refuzul de a i se acorda accesul la oferta ofertantului reținut.

10 La 13 august 2010, EFSA, pe de o parte, a considerat că scrisoarea reclamantei din 9 august 2010 preciza natura de cerere de confirmare a cererii sale din 3 august 2010 și, pe de altă parte, a indicat reclamantei că prelungea termenul de răspuns la cererea sa cu 15 zile lucrătoare, conform articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001.

11 La 15 septembrie 2010, EFSA a confirmat reclamantei că refuza să îi acorde accesul la ofertele depuse de ofertanți în cadrul cererii de ofertă în cauză. EFSA a invocat în această privință articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001 și articolul 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar.

Procedura și concluziile părților

12 Prin cererile introductive depuse la grefa Tribunalului la 9 august (cauza T-339/10) și la 13 noiembrie 2010 (cauza T-532/10), reclamanta a introdus prezentele acțiuni.

13 Prin Ordonanța președintelui Camerei a doua a Tribunalului din 15 martie 2012, cauzele T-339/10 și T-532/10 au fost conexate pentru buna desfășurare a procedurii orale și în vederea pronunțării hotărârii, conform articolului 50 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

14 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a doua) a decis deschiderea procedurii orale.

15 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 8 mai 2012.

16 În ședință, având în vedere împrejurările cauzei, în temeiul articolului 65 și al articolului 67 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, Tribunalul a adoptat o măsură de cercetare judecătorească prin care s-a dispus depunerea ofertei economice a ofertantului reținut. EFSA a dat curs imediat acestei măsuri de cercetare judecătorească și a indicat în ședință că acceptă ca acea ofertă economică să îi fie comunicată reclamantei.

17 În cauza T-339/10, reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea procedurii de adjudecare în care s-a prevăzut ca evaluarea ofertelor economice să se efectueze în cadrul unei reuniuni restrânse;

— anularea deciziei de acordare a contractului unui alt ofertant, precum și a oricărui act ulterior;

— obligarea EFSA la plata de despăgubiri;

— obligarea EFSA la plata cheltuielilor de judecată.

18 În cauza T-339/10, EFSA solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii în anulare ca inadmisibilă sau, în subsidiar, ca neîntemeiată;

— respingerea acțiunii în despăgubire ca inadmisibilă sau, în subsidiar, ca neîntemeiată;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

19 În cauza T-532/10, reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei EFSA din 15 septembrie 2010;

— obligarea EFSA să prezinte documentele confidențiale;

— obligarea EFSA la plata cheltuielilor de judecată.

20 În cauza T-532/10, EFSA solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii în anulare ca inadmisibilă sau, în subsidiar, ca neîntemeiată;

— respingerea cererii de prezentare de documente;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

1. *Cu privire la acțiunea din cauza T-339/10*

Cu privire la concluziile referitoare la anulare

21 Reclamanta invocă trei motive în susținerea concluziilor sale referitoare la anulare. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 89 din Regulamentul financiar și a principiilor bunei administrări, transparenței, publicității și dreptului de acces la documente. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 100 din Regulamentul financiar, a Regulamentului nr. 1049/2001, a obligației de motivare și a principiilor transparenței și dreptului de acces la documente. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 100 din Regulamentul financiar, pe încălcarea caietului de sarcini și, în esență, pe nemotivare.

22 Cu titlu introductiv, este necesar să se amintească, în ceea ce privește dreptul aplicabil procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii lansate de instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii Europene, că aceste proceduri sunt reglementate de dispozițiile din titlul V din prima parte din Regulamentul financiar, precum și de dispozițiile Regulamentului (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului financiar (JO L 357, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 4, p. 3, denumite în continuare „Normele de aplicare”), în versiunea acestora în vigoare la data faptelor în speță.

Cu privire la admisibilitatea concluziilor referitoare la anulare

23 Reclamanta precizează că actele atacate în cadrul prezentei acțiuni sunt următoarele: scrisoarea EFSA din 31 mai 2010 (a se vedea punctul 5 de mai sus), cererea de ofertă, caietul de sarcini, raportul comitetului de evaluare și contractul încheiat între EFSA și ofertantul reținut.

24 În ședință, reclamanta a indicat că renunță la cererea de anulare a caietului de sarcini și a raportului comitetului de evaluare, renunțare de care s-a luat act.

25 Pe de altă parte, EFSA a precizat în ședință că renunță la excepția de inadmisibilitate ridicată prin înscrisurile sale împotriva acțiunii în anulare depuse de reclamantă, în măsura în care prin această acțiune se vizează, la al doilea capăt de cerere, decizia de atribuire a contractului unui alt ofertant.

26 În rest și în măsura în care, printre celelalte acte atacate, reclamanta vizează contractul încheiat între EFSA și ofertantul reținut, este suficient să se constate că actul în discuție își produce și își epuizează toate efectele în cadrul raportului contractual dintre părțile la contract, față de care reclamanta este un terț. Nu a fost invocat niciun element care să permită să se considere că actul în discuție produce efecte juridice obligatorii de natură să afecteze interesele reclamantei, modificând în mod distinct situația juridică a acesteia. Rezultă că acțiunea în anulare a reclamantei, în măsura în care vizează contractul încheiat între EFSA și ofertantul reținut, este inadmisibilă. Este necesar să se adauge că, în temeiul articolului 266 TFUE, instituția, organul, oficiul sau agenția emitentă a actului anulat este obligată să ia măsurile impuse de executarea hotărârii Tribunalului. În aceste condiții, nu se poate exclude ca, în caz de anulare a deciziei de atribuire a contractului unui alt ofertant, EFSA să poată fi determinată să înceteze contractul în cauză (a se vedea în acest sens Ordonanța președintelui Tribunalului din 31 ianuarie 2005, Capgemini Nederland/Comisia, T-447/04 R, Rec., p. II-257, punctele 95-97).

27 Pe de altă parte, având în vedere că, printre actele atacate, reclamanta vizează „cererea de ofertă”, este necesar să se considere că această cerere se confundă cu cel de al doilea capăt de cerere, prin care se solicită anularea deciziei de atribuire a contractului unui alt ofertant.

28 În sfârșit, în măsura în care, în cadrul celui de al doilea capăt de cerere, reclamanta solicită anularea deciziei de atribuire a contractului unui alt ofertant, „precum și a oricărui act ulterior”, trebuie amintit că, în temeiul articolului 21 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, aplicabil procedurii în fața Tribunalului în temeiul articolului 53 primul paragraf din același statut și al articolului 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură, orice cerere de sesizare a instanței trebuie să indice obiectul litigiului și expunerea sumară a motivelor invocate. Această indicație trebuie să fie suficient de clară și de precisă pentru a permite pârâtului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului să își exercite controlul jurisdicțional, dacă este cazul, fără a se baza pe alte informații. În vederea garantării securității juridice și a bunei administrări a justiției, este necesar, pentru ca o acțiune să fie admisibilă, ca elementele esențiale de fapt și de drept pe care se întemeiază o acțiune să rezulte, cel puțin în mod sumar, dar coerent și comprehensibil, din chiar textul cererii introductive (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 1996, Asia Motor France și alții/Comisia, T-387/94, Rec., p. II-961, punctele 106 și 107, și Hotărârea din 14 decembrie 2005, Honeywell/Comisia, T-209/01, Rec., p. II-5527, punctele 55 și 56 și jurisprudența citată). În prezenta cauză, cu excepția contractului semnat între EFSA și ofertantul reținut, în privința căruia acțiunea în anulare trebuie declarată inadmisibilă (a se vedea punctul 26 de mai sus), reclamanta nu precizează ce „act[e]” sunt vizate prin cel de al doilea capăt de cerere al său și nu dezvoltă nicio argumentație în susținerea cererii sale. În consecință, cel de al doilea capăt de cerere trebuie respins ca inadmisibil în măsura în care vizează „orice alt act ulterior” deciziei de atribuire a contractului unui alt ofertant.

29 Având în vedere toate aceste elemente, examinarea acțiunii din cauza T-339/10 trebuie limitată la cererea de anulare a deciziei EFSA de respingere a ofertei reclamantei și de atribuire a contractului în litigiu unui alt ofertant, a cărui ofertă a fost considerată mai bună.

Cu privire la fond

– Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 89 din Regulamentul financiar și a principiilor bunei administrări, transparenței, publicității și dreptului de acces la documente

30 Reclamanta critică punctul II.8 din caietul de sarcini, potrivit căruia procedura de evaluare a ofertelor economice este confidențială. Ea susține că oferta economică nu trebuie să fie considerată informație confidențială. În consecință, EFSA ar fi comis o eroare prin faptul că nu a autorizat ofertanții să participe la deschiderea și la evaluarea economică a ofertelor. În plus, EFSA ar fi eliminat orice posibilitate a unei verificări ulterioare prin suprimarea din raportul de evaluare a ofertei de preț prezentate de ofertantul reținut. Reclamanta precizează că nu ar fi avut interesul să formuleze o acțiune împotriva caietului de sarcini înainte ca acesta să îi cauzeze un prejudiciu.

31 EFSA contestă argumentele reclamantei.

32 În primul rând, reclamanta contestă faptul că punctul II.8 din caietul de sarcini prevedea că procedura de evaluare a ofertelor era confidențială. Trebuie indicat în această privință că reclamanta poate contesta în mod valabil în cadrul prezentei acțiuni, cu titlu incident, legalitatea caietului de sarcini (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 21 mai 2008, Belfass/Consiliul, T-495/04, Rep., p. II-781, punctul 44). Reclamanta a precizat în ședință că contestă numai faptul că nu a avut posibilitatea să participe la procedura de evaluare a ofertelor economice. Nu susține că ar fi fost împiedicată să participe la deschiderea ofertelor.

33 Potrivit articolului 89 alineatul (1) din Regulamentul financiar, toate contractele de achiziții publice finanțate integral sau parțial din buget respectă, printre altele, principiul transparenței. În prezenta cauză, este necesar să se constate că punctul II.8.2 din caietul de sarcini, care prevede că procedura de evaluare a ofertelor este secretă, răspunde, pe de o parte, imperativului de protejare a confidențialității ofertelor și, pe de altă parte, imperativului de evitare, în principiu, a contactelor între autoritatea contractantă și ofertanți (a se vedea cu privire la acest aspect articolul 99 din Regulamentul financiar și articolul 148 din Normele de aplicare). Principiul transparenței, vizat la articolul 89 alineatul (1) din Regulamentul financiar, invocat de reclamantă, trebuie să fie conciliat cu aceste imperative. În aceste condiții, nimic nu permite să se considere că punctul II.8 din caietul de sarcini ar fi afectat de nelegalitate.

34 În al doilea rând, reclamanta critică împrejurarea că nu a avut posibilitatea să cunoască prețul propus de ofertantul reținut. Reclamanta indică în special faptul că EFSA ar fi eliminat orice posibilitate a unei verificări ulterioare prin suprimarea din raportul de evaluare a ofertei de preț prezentate de ofertantul reținut. În această privință, fără a fi necesară pronunțarea în prezenta cauză asupra problemei dacă prețul propus de ofertantul reținut făcea parte dintre elementele pe care autoritatea contractantă ar fi trebuit să le comunice ofertanților respinși, din înscrisurile depuse în timpul dezbaterii rezultă că reclamanta avea posibilitatea să cunoască prețul în discuție. Astfel, de la punctul 2.4 din raportul comitetului de evaluare reiese că reclamanta, precum și ofertantul reținut au oferit un preț identic pentru punctele 2-7 din oferta financiară, obținând nota maximă de 15 puncte. Prețul oferit de ofertantul reținut pentru punctele 2-7 din oferta financiară reiese astfel cu claritate din raportul comitetului de evaluare. Pe de altă parte, în ceea ce privește punctul 1 din oferta financiară, raportul comitetului de evaluare indică prețul oferit de reclamantă, precum și nota obținută. Chiar dacă prețul oferit de ofertantul reținut nu este menționat în mod expres, raportul comitetului de evaluare precizează nota obținută de acesta. Având în vedere aceste elemente, era posibil să se calculeze fără dificultate prețul propus de ofertantul reținut pentru punctul 1 din oferta financiară, ceea ce subliniază EFSA în cadrul celui de al doilea motiv. Pe de altă parte, Tribunalul a putut să verifice, în cadrul măsurii de cercetare judecătorească adoptate în ședință (a se vedea punctul 16 de mai sus), că prețul menționat de EFSA în înscrisurile sale corespunde efectiv prețului propus de ofertantul reținut. Ținând seama de toate aceste elemente, Tribunalul consideră că, chiar dacă s-ar

presupune că EFSA ar fi comis o eroare prin faptul că nu a indicat reclamantei în mod expres prețul propus de ofertantul reținut, această eroare nu ar avea niciun efect asupra legalității deciziei EFSA de respingere a ofertei reclamantei și de atribuire a contractului în litigiu unui alt ofertant, a cărui ofertă a fost considerată mai bună, întrucât reclamanta a avut posibilitatea să cunoască prețul respectiv. Prin urmare, este necesar să se respingă argumentele reclamantei în această privință.

35 În al treilea rând, în ceea ce privește principiul bunei administrări, invocat de reclamantă, reiese din jurisprudență că, printre garanțiile conferite de dreptul Uniunii în cadrul procedurilor administrative, se înscrie în special principiul bunei administrări, care implică obligația instituției competente de a examina cu atenție și cu imparțialitate toate elementele relevante ale cauzei (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2011, CMB și Christof/Comisia, T-407/07, nepublicată în Repertoriu, punctul 182 și jurisprudența citată). În prezenta cauză, argumentele dezvoltate de reclamantă în cadrul primului motiv, care constau în principal în criticarea faptului că nu a avut acces la oferta economică a ofertantului reținut, nu sunt de natură să demonstreze că EFSA nu ar fi examinat cu atenție și cu imparțialitate toate elementele relevante ale cauzei. În lipsa unor elemente mai circumstanțiate, este necesar să se respingă argumentele reclamantei în această privință.

36 În sfârșit, în măsura în care, prin argumentele sale, reclamanta invocă o încălcare a Regulamentului nr. 1049/2001, este necesar să se arate că, la data introducerii acțiunii în anulare în cauza T-339/10, cererea de acces la documente formulată de reclamantă în temeiul regulamentului menționat nu făcuse obiectul unui răspuns definitiv din partea EFSA, astfel cum arată însăși reclamanta la punctul 10 din cererea introductivă. Or, răspunsul la cererea inițială de acces nu constituie decât o primă luare de poziție, care conferă persoanei interesate posibilitatea de a invita instituția respectivă să reexamineze poziția în cauză. În consecință, doar măsura adoptată de aceasta din urmă, întrucât are natura unei decizii și înlocuiește integral luarea de poziție precedentă, este susceptibilă să producă efecte juridice de natură să afecteze interesele solicitanților și, prin urmare, să facă obiectul unei acțiuni în anulare (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 6 iulie 2006, Franchet și Byk/Comisia, T-391/03 și T-70/04, Rec., p. II-2023, punctul 48, și Hotărârea din 9 septembrie 2009, Brink's Security Luxembourg/Comisia, T-437/05, Rep., p. II-3233, punctul 71). În aceste împrejurări, cererea reclamantei prin care se invocă o încălcare a Regulamentului nr. 1049/2001 în cadrul acțiunii în anulare din cauza T-339/10 este inadmisibilă.

37 Având în vedere toate aceste elemente, primul motiv trebuie să fie respins.

– Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 100 din Regulamentul financiar, a Regulamentului nr. 1049/2001, a obligației de motivare și a principiilor transparenței și dreptului de acces la documente

38 Reclamanta critică decizia EFSA de respingere a cererii de acces la ofertele ofertantului reținut și ale celorlalți ofertanți (a se vedea punctul 7 de mai sus). Potrivit reclamantei, accesul la ofertele tehnice ale ofertanților nu ar afecta niciun interes comercial. Absența accesului la aceste documente nu ar permite să se înțeleagă raportul comitetului de evaluare. Pe de altă parte, faptul că EFSA nu a precizat prețul oferit de ofertantul reținut ar întruni elementele constitutive ale unei nemotivări. Tribunalul ar fi recunoscut deja că prețul oferit de ofertantul reținut ar constitui una dintre caracteristicile și unul dintre avantajele relative ale ofertei reținute.

39 EFSA contestă argumentele reclamantei.

40 Cu titlu introductiv, este necesar să se constate că, chiar dacă reclamanta evocă principiul transparenței și dreptul de acces la documente în titlul celui de al doilea motiv, prin argumentele dezvoltate în cererea introductivă vizează să obțină constatarea unei nemotivări ca urmare a necomunicării ofertelor celorlalți ofertanți și în special a celei a ofertantului reținut.

41 Mai precis, reclamanta indică, la punctul 26 din cererea introductivă, că „[r]efuzul accesului și faptul că comitetul de evaluare [… nu i-a] transmis […] oferta formulată de întreprinderea câștigătoare determină nelegalitatea procedurii, întrucât motivele limitate indicate în raportul de evaluare nu permit să se înțeleagă diferențele semnificative dintre cele două oferte și să se verifice dacă condițiile evaluate pozitiv de [comitetul] de evaluare sunt efectiv îndeplinite”. Pe de altă parte, la punctul 27 din cererea introductivă, reclamanta precizează că „faptul de a nu indica prețul propus de [ofertantul reținut] determină afectarea procedurii de adjudecare de nemotivare, întrucât indicația numărului de puncte atribuite întreprinderii câștigătoare pentru această parte nu este furnizată”.

42 Din articolul 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar și din articolul 149 din Normele de aplicare rezultă că autoritatea contractantă își îndeplinește obligația de motivare dacă se limitează, mai întâi, să informeze imediat ofertanții necâștigători cu privire la motivele de respingere a ofertelor acestora și, apoi, dacă furnizează ofertanților care au depus o ofertă admisibilă și care fac în acest sens o cerere expresă, caracteristicile și avantajele relative ale ofertei reținute, precum și numele ofertantului câștigător într-un termen de 15 zile de la primirea unei cereri scrise (Hotărârea Tribunalului din 10 septembrie 2008, Evropaïki Dynamiki/Comisia, T-465/04, nepublicată în Repertoriu, punctul 47, și Hotărârea Brink’s Security Luxembourg/Comisia, punctul 36 de mai sus, punctul 160).

43 Acest mod de a proceda este conform cu finalitatea obligației de motivare prevăzute la articolul 296 TFUE, potrivit căreia raționamentul autorului actului trebuie prezentat în mod clar și neechivoc, astfel încât, pe de o parte, să se dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate pentru a-și valorifica drepturile și, pe de altă parte, să permită instanței să își exercite controlul (Hotărârea Evropaïki Dynamiki/Comisia, punctul 42 de mai sus, punctul 48).

44 În plus, trebuie amintit că obligația de motivare trebuie să fie apreciată în funcție de împrejurările cauzei, în special de conținutul actului, de natura motivelor invocate și de interesul de a primi explicații propriu destinatarului sau altor persoane vizate în mod direct și individual de acest act (a se vedea Hotărârea Curții din 2 aprilie 1998, Comisia/Sytraval și Brink’s France, C-367/95 P, Rec., p. I-1719, punctul 63 și jurisprudența citată).

45 În prezenta cauză, în primul rând este necesar să se arate că EFSA a comunicat reclamantei motivele respingerii ofertei sale, caracteristicile și avantajele ofertei ofertantului reținut, numele acestuia, o copie a raportului de evaluare și o copie a contractului încheiat cu ofertantul reținut (a se vedea punctele 5 și 7 de mai sus).

46 În al doilea rând, în ceea ce privește împrejurarea invocată potrivit căreia, în lipsa accesului la oferta tehnică a ofertantului, raportul comitetului de evaluare nu ar fi comprehensibil, aceasta trebuie respinsă ca neîntemeiată. Astfel, din raportul comitetului de evaluare reiese că acesta a identificat, pentru fiecare dintre subcriteriile de evaluare tehnică a ofertelor, motivele care justificau atribuirea notelor ofertanților vizați. Mai exact, în ceea ce privește primul subcriteriu de evaluare tehnică, ce face obiectul celui de al treilea motiv al prezentei acțiuni, raportul comitetului de evaluare dă indicații suficient de precise cu privire la calitatea ofertelor depuse și în special a ofertei ofertantului reținut. Reclamanta a putut de altfel să dezvolte în fața Tribunalului, pe baza raportului comitetului de evaluare, argumente referitoare, pe de o parte, la avantajele comparative ale ofertelor în cauză și, pe de altă parte, la oferta prezentată de ofertantul reținut.

47 În al treilea rând, în ceea ce privește faptul că EFSA nu ar fi comunicat prețul oferit de ofertantul reținut și presupunând că acest preț face parte dintre caracteristicile și avantajele relative ale ofertei reținute pe care autoritatea contractantă avea obligația, în prezenta cauză, să le comunice în temeiul articolului 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar, din înscrisurile depuse în timpul dezbaterii rezultă, în orice caz, că reclamanta a avut posibilitatea să cunoască prețul menționat (a se vedea punctul 34 de mai sus).

48 Având în vedere aceste elemente, Tribunalul consideră că EFSA și-a îndeplinit, în prezenta cauză, obligația de motivare prevăzută printre altele la articolul 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar.

49 În orice caz și în măsura în care argumentele reclamantei, în special invocarea principiului transparenței, pot fi interpretate în sensul că vizează să se constate, în sine, refuzul de acces la ofertele tehnice și economice ale ofertanților, mai precis la cea a ofertantului reținut, trebuie amintit că principiul transparenței, prevăzut la articolul 89 alineatul (1) din Regulamentul financiar, trebuie conciliat cu protecția interesului public, a intereselor comerciale legitime ale unor întreprinderi publice sau private și a concurenței loiale, care justifică posibilitatea, prevăzută la articolul 100 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul financiar, de a omite comunicarea anumitor elemente unui candidat respins atunci când o astfel de omisiune este necesară pentru a asigura respectarea acestor cerințe (Hotărârea Tribunalului din 10 decembrie 2009, Antwerpse Bouwwerken/Comisia, T-195/08, Rep., p. II-4439, punctul 84). Acesta este motivul pentru care articolul 100 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul financiar nu prevede decât comunicarea, dacă este cazul, a caracteristicilor și a avantajelor relative ale ofertei reținute, precum și numele ofertantului căruia îi este atribuit contractul. Articolul 100 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul financiar nu prevede comunicarea în integralitate a ofertei ofertantului reținut (a se vedea în acest sens Ordonanța Curții din 13 ianuarie 2012, Evropaïki Dynamiki/AEE, C-462/10 P, nepublicată în Repertoriu, punctul 39 și jurisprudența citată). Pe de altă parte, trebuie amintit că, în speță, EFSA a comunicat reclamantei motivele respingerii ofertei sale, caracteristicile și avantajele ofertei ofertantului reținut, numele acestuia, o copie a raportului de evaluare și o copie a contractului semnat cu ofertantul reținut. Având în vedere toate aceste elemente, Tribunalul consideră că EFSA și-a îndeplinit obligația de transparență prevăzută la articolul 89 alineatul (1) din Regulamentul financiar. În plus, în ceea ce privește în mod specific oferta economică a ofertantului reținut, trebuie amintit că reclamanta a avut posibilitatea să cunoască această ofertă din documentele care i-au fost notificate de EFSA (a se vedea punctul 34 de mai sus).

50 În sfârșit, în măsura în care argumentele reclamantei pot fi interpretate în sensul că vizează să invoce o încălcare a Regulamentului nr. 1049/2001, acestea trebuie să fie respinse pentru aceleași motive ca acelea dezvoltate la punctul 36 de mai sus.

51 Având în vedere toate aceste elemente, cel de al doilea motiv trebuie să fie respins ca neîntemeiat.

– Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 100 din Regulamentul financiar, pe încălcarea caietul de sarcini și pe nemotivare

52 Reclamanta critică evaluarea comparativă efectuată între oferta sa și cea a ofertantului reținut în ceea ce privește primul subcriteriu de evaluare tehnică. În special, reclamanta subliniază că dispune de un număr mai important de vehicule comparativ cu ofertantul reținut și, cu toate acestea, evaluarea tehnică în această privință este identică. Pe de altă parte, comitetul de evaluare ar fi considerat în mod injust că reclamanta nu ar fi transmis informații suficiente referitoare, pe de o parte, la supravegherea efectivă a zborurilor și, pe de altă parte, la flexibilitatea serviciului și la avantajele acesteia pentru pasageri. Reclamanta critică de asemenea oferta ofertantului reținut prin prisma reglementării italiene aplicabile serviciilor în cauză. În special, reclamanta consideră că angajamentul ofertantului reținut de a staționa un vehicul în mod permanent în proximitatea parcării EFSA este nelegal, întrucât, pe de o parte, staționarea unor vehicule închiriate nu poate avea loc decât în locații autorizate, iar, pe de altă parte, garanția de disponibilitate permanentă a unui vehicul ar fi contrară obligației de a răspunde la cereri ale clienților privați. Reclamanta subliniază în această privință că Tribunalul ar fi recunoscut că condițiile prevăzute într-o cerere de ofertă nu trebuie să incite ofertanții să încalce legislația națională. În sfârșit, comitetul de evaluare ar fi neglijat faptul că reclamanta dispunea de un acord de parteneriat pentru asigurarea serviciilor în orice oraș situat pe teritoriul italian. Elementele menționate în raportul comitetului de evaluare ar fi, prin urmare, afectate de nemotivare.

53 EFSA contestă argumentele reclamantei.

54 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, autoritatea contractantă dispune de o largă putere de apreciere în ceea ce privește elementele care trebuie luate în considerare în vederea luării deciziei de a atribui un contract de achiziții publice în urma unei cereri de ofertă, iar controlul Tribunalului trebuie să se limiteze la verificarea respectării normelor de procedură și de motivare, precum și a acurateței situației de fapt, a absenței unei erori vădite de apreciere și a unui abuz de putere (Hotărârea Tribunalului din 27 septembrie 2002, Tideland Signal/Comisia, T-211/02, Rec., p. II-3781, punctul 33, Hotărârea din 6 iulie 2005, TQ3 Travel Solutions Belgium/Comisia, T-148/04, Rec., p. II-2627, punctul 47, și Hotărârea din 20 mai 2009, VIP Car Solutions/Parlamentul European, T-89/07, Rep., p. II-1403, punctul 56).

55 În prezenta cauză, primul subcriteriu de evaluare tehnică se referea la modalitățile de executare a serviciului prin intermediul unei flote adaptate de vehicule, la disponibilitatea și la flexibilitatea serviciului, precum și la supravegherea zborurilor. Ofertantul reținut a obținut o notă mai mare cu 7 puncte (din 25) față de cea a reclamantei.

56 În ceea ce o privește pe reclamantă, comitetul de evaluare a reținut că flota de vehicule propuse era foarte dezvoltată, cu un număr de vehicule superior celui solicitat și o disponibilitate permanentă. Comitetul de evaluare a arătat de asemenea caracterul insuficient al informațiilor transmise cu privire la supravegherea efectivă a zborurilor, la flexibilitatea serviciului și la avantajele pentru pasageri (asistența pasagerilor în caz de întârziere, de pierdere a bagajelor sau de zbor redirecționat).

57 În ceea ce îl privește pe ofertantul reținut, comitetul de evaluare a arătat de asemenea că flota de vehicule propuse era foarte dezvoltată, cu un număr de vehicule superior celui solicitat și o disponibilitate permanentă. Comitetul de evaluare a subliniat, pe de altă parte, flexibilitatea ridicată și disponibilitatea mare a serviciului propus. În special, comitetul a relevat existența unui acord de asociere pentru a avea șoferi de serviciu în alte locuri, cum ar fi Lombardia (Italia) și Parma (Italia), prezența permanentă a unei mașini în proximitatea parcării EFSA, ajutorul în caz de pierdere a bagajelor, existența unui contact tehnic pentru întreținerea continuă a programului informatic și angajamentul de supraveghere continuă și sistematică a zborurilor.

58 În primul rând, în ceea ce privește evaluarea flotei de vehicule, nu se contestă că reclamanta și ofertantul reținut dispuneau fiecare de un număr de vehicule superior celui solicitat prin caietul de sarcini. În aceste condiții, faptul că reclamanta dispunea eventual de o flotă de vehicule mai mare decât cea a ofertantului reținut nu putea avea nicio incidență asupra evaluării comparative a ofertelor în această privință.

59 În al doilea rând, în ceea ce privește faptul că comitetul de evaluare ar fi reținut în mod injust că reclamanta ar fi transmis informații insuficiente referitoare la supravegherea efectivă a zborurilor, este necesar să se arate că oferta reclamantei, pe care aceasta din urmă o invocă în înscrisuri în susținerea argumentelor sale, era redactată în termenii următori:

„Cosepuri este dotată cu un program informatic nou care este susceptibil să se conecteze la site-urile principalelor aeroporturi italiene pentru a descărca în timp real toate informațiile referitoare la plecările și la sosirile naționale și internaționale. În acest mod, operatorii noștri de la centrala operațională EFSA angajați în prestarea de servicii sunt în măsură să supravegheze și să verifice orarele zborurilor cu plecare de pe sau cu sosire pe aeroporturile care fac obiectul contractului. Astfel, Cosepuri poate preveni eventuale întârzieri sau redirecționări de zboruri atunci când survin intemperii neprevăzute, greve neașteptate sau probleme mecanice.”

60 În această privință, trebuie constatat că oferta reclamantei era efectiv puțin detaliată, astfel cum a reținut în esență comitetul de evaluare. Oferta reclamantei se limita la a afirma că dispunea de un sistem de supraveghere a zborurilor, fără a preciza caracteristicile tehnice ale unui asemenea sistem. În

plus, oferta reclamantei indica faptul că noul program informatic pe care îl utiliza (al cărui nume nu este menționat în pasajul citat de aceasta) ar fi „susceptibil” să se conecteze la site-urile principalelor aeroporturi italiene, fără precizări suplimentare. Având în vedere aceste elemente, nimic nu permite să se considere că comitetul de evaluare ar fi comis o eroare vădită de apreciere considerând că reclamanta i-a transmis informații insuficiente cu privire la supravegherea efectivă a zborurilor.

61 În al treilea rând, în ceea ce privește faptul că comitetul de evaluare ar fi reținut în mod injust că reclamanta ar fi furnizat informații insuficiente cu privire la flexibilitatea serviciului și la avantajele pentru pasageri, este necesar să se arate că reclamanta s-a limitat la a preciza în oferta sa, astfel cum a indicat în înscrisuri, că o centrală telefonică urma să fie dedicată EFSA și că un responsabil urma să fie desemnat în această privință, precum și un înlocuitor al acestuia în caz de absență. Cu toate acestea, astfel cum a arătat și comitetul de evaluare în raportul său, reclamanta nu a furnizat niciun element care să permită să se aprecieze mai departe flexibilitatea serviciului propus. În special, nu a fost avansat niciun element referitor la asistența pasagerilor în caz de întârziere a zborului, de pierdere a bagajelor și de zbor redirecționat, ceea ce a fost subliniat de comitetul de evaluare în raportul său și nu este contestat de reclamantă. În aceste condiții, nimic nu permite să se considere că comitetul de evaluare ar fi comis o eroare vădită de apreciere considerând că reclamanta a furnizat informații insuficiente cu privire la flexibilitatea serviciului și la avantajele pentru pasageri.

62 În al patrulea rând, în ceea ce privește faptul că comitetul de evaluare ar fi neglijat împrejurarea că reclamanta dispunea de un acord de parteneriat pentru a asigura servicii în orice oraș situat pe teritoriul italian, este necesar să se arate că afirmațiile reclamantei în această privință nu au susținere în fapt. Astfel, după cum subliniază în mod întemeiat EFSA în înscrisurile sale, oferta reclamantei se limita la a indica, în introducere, că crease întreprinderi noi active doar în regiunile Emilia-Romagna (Italia) și Toscana (Italia), fără a face precizări suplimentare cu privire la serviciile oferite efectiv de acele întreprinderi sau la teritoriile vizate. Pe de altă parte, oferta reclamantei evoca pe scurt, tot în introducere, posibilitatea clientelei ca, prin intermediul unui serviciu de închiriere denumit „Busclick”, să efectueze rezervări în „toate orașele”. Cu toate acestea, în afara lipsei de precizie în privința serviciului propus, nu reiese cu claritate din această prezentare dacă termenii „toate orașele” se referă la localizarea geografică a serviciilor propuse sau la cea a clienților care utilizează serviciile în cauză. Rezultă că EFSA nu putea să se întemeieze în mod util pe aceste informații parțiale pentru a deduce din ele că reclamanta putea să furnizeze în mod efectiv servicii „în orice oraș situat pe teritoriul italian”, astfel cum susține totuși reclamanta în înscrisurile sale.

63 În al cincilea rând, în ceea ce privește împrejurarea că oferta ofertantului reținut ar fi incompatibilă cu reglementarea italiană și presupunând că interpretarea propusă de reclamantă a reglementării respective este corectă, este necesar să se arate mai întâi că caietul de sarcini nu prevede, drept condiție tehnică, staționarea unuia sau a mai multe vehicule în proximitatea EFSA. În consecință, nu se poate considera că, în prezenta cauză, condițiile prevăzute în cererea de ofertă incitau ofertanții să încalce legislația națională susceptibilă să se aplice contractului în cauză. Apoi, astfel cum a subliniat în mod întemeiat EFSA în înscrisurile sale, oferta ofertantului reținut putea fi interpretată în sensul că însemna că ofertantul dispunea sau urma să dispună de un spațiu de parcare autorizat în proximitatea EFSA. În sfârșit, în ceea ce privește împrejurarea invocată că angajamentul de staționare a unui vehicul în proximitatea EFSA nu ar permite să se răspundă la cererile clienților privați, este suficient să se constate că comitetul de evaluare doar a menționat angajamentul ofertantului reținut în sensul că un vehicul urma să staționeze în proximitatea EFSA. Acest angajament poate fi interpretat în sensul că, în cazul în care un client privat rezervă vehiculul respectiv, ofertantul se angajează să îl înlocuiască. În orice caz, nu se poate deduce din acest angajament că vehiculul respectiv nu putea fi pus, dacă ar fi fost cazul, la dispoziția altor clienți decât EFSA. Având în vedere aceste elemente, argumentele reclamantei nu permit să se considere că raportul comitetului de evaluare ar fi afectat de o eroare vădită de apreciere. În plus, presupunând că comitetul de evaluare ar fi comis o eroare vădită de apreciere, nimic nu permite să se considere că nota ofertantului reținut ar fi fost în mod obligatoriu mai mică cu mai mult de 1,62 puncte (din 25) în ceea ce privește primul subcriteriu de evaluare

tehnică, ceea ce ar fi permis reclamantei să obțină o notă globală mai mare. Este necesar să se amintească în această privință că caietul de sarcini nu prevede, drept condiție tehnică, staționarea unuia sau a mai multe vehicule în proximitatea EFSA.

64 Având în vedere toate aceste elemente, cel de al treilea motiv trebuie să fie respins ca neîntemeiat.

65 Din ansamblul a ceea ce precedă rezultă că concluziile referitoare la anulare trebuie să fie respinse în totalitate.

Cu privire la concluziile referitoare la despăgubire

66 Reclamanta susține că, ținând seama de nelegalitatea care a caracterizat acțiunea EFSA, aceasta din urmă ar trebui obligată să o despăgubească pentru cheltuielile efectuate cu ocazia participării la cererea de ofertă și pentru beneficiul nerealizat, fără ca suma să fie mai mică de 10 % din contrapartida pentru serviciul pentru care a fost lansată cererea de ofertă, majorată cu dobânzile legale cu începere de la data la care serviciul a fost adjudecat până la plata efectivă a sumelor datorate.

67 EFSA susține, cu titlu preliminar, că cererea introductivă nu este conformă articolului 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură și contestă, în orice caz, argumentele reclamantei.

68 Trebuie amintit că angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii și exercitarea dreptului la repararea prejudiciului suferit, în temeiul articolului 340 al doilea paragraf TFUE, sunt supuse întrunirii mai multor condiții referitoare la nelegalitatea comportamentului imputat instituțiilor, la caracterul real al prejudiciului și la existența unei legături de cauzalitate între conduita invocată și prejudiciul pretins. Având în vedere că cele trei condiții ale răspunderii prevăzute la articolul 340 al doilea paragraf TFUE trebuie îndeplinite cumulativ, împrejurarea că una dintre ele lipsește este suficientă pentru respingerea unei acțiuni în despăgubire. În plus, nu există nicio obligație de examinare într-o anumită ordine a condițiilor răspunderii unei instituții (a se vedea Hotărârea Curții din 18 martie 2010, Trubowest Handel și Makarov/Consiliul și Comisia, C-419/08 P, Rep., p. I-2259, punctele 40-42 și jurisprudența citată).

69 În prezenta cauză, astfel cum reiese din considerațiile referitoare la concluziile referitoare la anulare, examinarea motivelor și a argumentelor reclamantei nu a relevat existența niciunei nelegalități. Rezultă că condiția referitoare la nelegalitatea comportamentului reproșat nu este îndeplinită.

70 În consecință, întrucât una dintre cele trei condiții de angajare a răspunderii Uniunii nu este îndeplinită, cererea de despăgubiri trebuie respinsă ca neîntemeiată. Prin urmare, nu este necesar să se determine dacă cererea de despăgubiri îndeplinește condițiile de precizie care decurg din articolul 21 primul paragraf din Statutul Curții, aplicabil procedurii în fața Tribunalului conform articolului 53 primul paragraf din același statut și articolului 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură.

71 Din ansamblul considerațiilor care precedă rezultă că acțiunea din cauza T-339/10 trebuie respinsă în întregime, fără a fi necesar să se admită cererea de măsuri de organizare a procedurii depusă de reclamantă prin care solicita să obțină o copie a ofertei tehnice a ofertantului reținut, Tribunalul considerând că este suficient lămurit de înscrisurile din dosar.

2. *Cu privire la acțiunea din cauza T-532/10*

Cu privire la admisibilitatea acțiunii

72 EFSA susține că acțiunea din cauza T-532/10 trebuie declarată inadmisibilă întrucât are același obiect ca acțiunea depusă în cauza T-339/10.

73 Reclamanta contestă argumentele EFSA.

74 În această privință, este necesar să se constate că acțiunea din cauza T-339/10 are ca obiect anularea deciziei EFSA de respingere a ofertei reclamantei și de atribuire a contractului în litigiu unui alt ofertant, a cărui ofertă a fost considerată mai bună (a se vedea punctul 29 de mai sus). Acțiunea din cauza T-532/10 are ca obiect anularea deciziei EFSA din 15 septembrie 2010 de respingere a cererii de acces la anumite documente (a se vedea punctul 19 de mai sus). Rezultă că acțiunile din cauzele T-339/10 și T-532/10 nu au același obiect.

75 Prin urmare, argumentele EFSA trebuie respinse, iar acțiunea din cauza T-532/10 trebuie declarată admisibilă.

Cu privire la admisibilitatea celui de al doilea capăt de cerere

76 Prin cel de al doilea capăt de cerere în cauza T-532/10, reclamanta solicită Tribunalului să oblige EFSA „să prezinte documentele confidențiale”. Este necesar să se considere în această privință că reclamanta solicită Tribunalului să oblige EFSA să îi acorde accesul la documentele în cauză.

77 Or, trebuie amintit că Tribunalul nu are competența de a adresa somații instituțiilor Uniunii (a se vedea în special Ordonanța Tribunalului din 12 noiembrie 1996, SDDDA/Comisia, T-47/96, Rec., p. II-1559, punctul 45, și Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 1999, UPS Europe/Comisia, T-127/98, Rec., p. II-2633, punctul 50). Astfel, conform articolului 264 TFUE, Tribunalul are doar posibilitatea de a anula actul contestat. Ulterior, instituția vizată are obligația, în temeiul articolului 266 TFUE, să ia măsurile impuse de executarea hotărârii Tribunalului (Hotărârea Tribunalului din 24 ianuarie 1995, Ladbroke Racing/Comisia, T-74/92, Rec., p. II-115, punctul 75).

78 În consecință, cel de al doilea capăt de cerere în cauza T-532/10 trebuie declarat inadmisibil.

Cu privire la fond

79 Reclamanta invocă un singur motiv în susținerea acțiunii formulate, întemeiat pe încălcarea articolului 100 din Regulamentul financiar, a Regulamentului nr. 1049/2001, a obligației de motivare și a principiilor transparenței și dreptului de acces la documente, precum și pe un abuz de putere.

80 Cu titlu introductiv, reclamanta amintește elementele de fapt și de drept dezvoltate în cadrul celui de al doilea motiv de anulare în cauza T-339/10. În special, reclamanta susține, în esență, că lipsa de transparență de care a dat dovadă EFSA și nemotivarea documentelor care i-au fost transmise nu i-au permis să verifice dacă procedura a fost respectată și dacă oferta reținută este cea mai bună. Pe de altă parte, în cadrul replicii, reclamanta susține că răspunsul transmis de EFSA la 15 septembrie 2010 ar fi fost primit după termenul de 15 zile prevăzut la articolul 149 alineatele (2) și (3) din Normele de aplicare. În ceea ce privește mai precis dreptul de acces la documente în cauză, reclamanta susține în esență că documentele prezentate de un ofertant în cadrul unei cereri de oferte țin de aprecierea comparativă a acelei oferte cu cele ale celorlalți ofertanți. Dreptul la confidențialitate al ofertantului reținut ar fi secundar în raport cu dreptul la apărare al celorlalți ofertanți. În special, reclamanta critică împrejurarea că nu a avut acces la oferta economică depusă de ofertantul reținut. Aceasta ar

întruni elementele constitutive ale unei nemotivări și ale unei erori vădite de apreciere. Decizia EFSA din 15 septembrie 2010 nu ar permite să se determine în mod concret prejudiciul care ar putea să fi fost cauzat know-how-ului ofertantului reținut dacă s-ar fi autorizat accesul la oferta sa. Refuzul respectiv ar întruni și elementele constitutive ale unui abuz de putere. Atitudinea EFSA, care nu ar proteja decât interesele ofertantului reținut, nu ar fi conformă criteriilor de neutralitate și de imparțialitate care ar fi trebuit să prevaleze. Pe de altă parte, abordarea reținută în prezenta cauză de EFSA ar conferi un avantaj în timp ofertantului reținut și ar fi contrară liberei circulații a serviciilor, libertății de stabilire și normelor de transparență în materie de contracte de achiziții publice. În ceea ce privește împrejurarea invocată de EFSA că Regulamentul nr. 1049/2001 nu s-ar aplica, reclamanta adaugă că cerințele din cererea de ofertă trebuie să garanteze alegerea candidatului pe baza unor criterii obiective și că procedura se desfășoară cu respectarea unor reguli definite la început. În prezenta cauză, EFSA ar fi făcut întotdeauna referire la Regulamentul nr. 1049/2001 ca reprezentând cadrul normativ de referință.

81 EFSA contestă argumentele reclamantei. Mai precis, în ceea ce privește în special, dreptul de acces la documentele în cauză, EFSA susține că Regulamentul nr. 1049/2001 nu este aplicabil și că este necesar să se facă trimitere la dispozițiile Regulamentului financiar.

82 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în decizia sa din 15 septembrie 2010 (a se vedea punctul 11 de mai sus), EFSA a invocat articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001 și articolul 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar.

83 În primul rând, în măsura în care, prin unele dintre argumentele sale, reclamanta invocă o încălcare a Regulamentul financiar, este necesar ca ele să fie respinse pentru aceleași motive ca acelea expuse în cadrul acțiunii din cauza T-339/10 (a se vedea punctele 32-35 și 40-49 de mai sus).

84 În ceea ce privește argumentele reclamantei prin care urmărește să susțină că răspunsul transmis de EFSA la 15 septembrie 2010 ar fi fost primit după expirarea termenului de 15 zile prevăzut la articolul 149 alineatele (2) și (3) din Normele de aplicare, fără a fi necesară pronunțarea asupra tardivității acestor argumente, invocate în stadiul replicii, ele sunt în mod vădit neîntemeiate. Astfel, prin articolul 149 alineatele (2) și (3) din Normele de aplicare se urmărește în special, în continuarea articolului 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar, să se permită ofertanților ale căror oferte nu au fost reținute să obțină, în termen de maximum 15 zile calendaristice de la primirea unei solicitări scrise, informații suplimentare cu privire la motivele respingerii ofertei lor, caracteristicile și avantajele relative ale ofertei reținute, precum și numele ofertantului căruia îi este atribuit contractul. Or, în prezenta cauză, nu se contestă că EFSA a notificat reclamantei, la 31 mai 2010 (a se vedea punctul 5 de mai sus), adică înainte chiar ca reclamanta să se adreseze EFSA, motivele pentru care oferta sa nu fusese reținută, o comparație între oferta sa și cea a ofertantului reținut și numele acestuia. Pe de altă parte, reclamanta a primit de asemenea, în urma cererii pe care a formulat-o și, potrivit reclamantei, în termenele prevăzute de Regulamentul nr. 1049/2001, o copie a raportului de evaluare și o copie a contractului semnat cu ofertantul reținut (a se vedea punctul 7 de mai sus), documente care nu sunt vizate la articolul 149 alineatele (2) și (3) din Normele de aplicare. Având în vedere aceste elemente, Tribunalul consideră că EFSA și-a îndeplinit obligațiile care îi incumbă în temeiul articolului 149 alineatele (2) și (3) din Normele de aplicare. În ceea ce privește argumentul reclamantei potrivit căruia elementele transmise de EFSA nu permiteau să se înțeleagă motivarea EFSA de atribuire a contractului unui alt ofertant, el este identic cu cel deja dezvoltat în cadrul celui de al doilea motiv din acțiunea din cauza T-339/10 și trebuie respins pentru aceleași motive (a se vedea punctele 40-49 de mai sus).

85 În al doilea rând, în ceea ce privește argumentul EFSA prin care se urmărește înlăturarea aplicării Regulamentului nr. 1049/2001 în prezenta speță, acesta trebuie să fie respins. Astfel, presupunând că, după cum susține EFSA, articolul 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar conține o normă specifică în materie de acces la documente, nu se contestă că Regulamentul nr. 1049/2001 și Regulamentul financiar au obiective diferite și că ele nu cuprind dispoziții care să prevadă în mod expres aplicarea cu prioritate a unuia față de celălalt. În consecință, trebuie asigurată o aplicare a

fiecăruia dintre aceste regulamente care să fie compatibilă cu cea a celuilalt și să se permită astfel o aplicare coerentă a lor. În plus, este necesar să se arate că, în prezenta cauză, EFSA s-a întemeiat în mod expres în special pe Regulamentul nr. 1049/2001 pentru a refuza accesul la documentele în cauză.

86 În al treilea rând, în ceea ce privește în mod specific aplicarea Regulamentului nr. 1049/2001 în speță, trebuie amintit că, potrivit considerentului (1) al acestuia, regulamentul menționat se înscrie în voința exprimată la articolul 1 al doilea paragraf UE, introdus prin Tratatul de la Amsterdam, de a marca o nouă etapă în procesul de creare a unei uniuni tot mai profunde între popoarele Europei, în cadrul căreia deciziile se iau cu respectarea deplină a principiului transparenței și cât mai aproape cu putință de cetățeni. Astfel cum se amintește în considerentul (2) al regulamentului respectiv, dreptul de acces public la documentele instituțiilor este legat de caracterul democratic al acestora din urmă (a se vedea Hotărârea Curții din 21 iulie 2011, Suedia/MyTravel și Comisia, C-506/08 P, Rep., p. I-6237, punctul 72 și jurisprudența citată).

87 În acest scop, Regulamentul nr. 1049/2001 urmărește, astfel cum se precizează în considerentul (4) și la articolul 1 din acesta, să confere publicului un drept de acces la documentele instituțiilor cât mai larg posibil (a se vedea Hotărârea Suedia/MyTravel și Comisia, punctul 86 de mai sus, punctul 73 și jurisprudența citată).

88 Desigur, acest drept este condiționat de anumite limite întemeiate pe considerente de interes public sau privat. Mai exact, conform considerentului (11) al regulamentului menționat, acesta prevede la articolul 4 un regim de excepții care autorizează instituțiile să respingă cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului acestuia din urmă ar aduce atingere unuia dintre interesele protejate prin acest articol (a se vedea Hotărârea Suedia/MyTravel și Comisia, punctul 86 de mai sus, punctul 74 și jurisprudența citată).

89 Cu toate acestea, din moment ce astfel de excepții derogă de la principiul accesului cât mai larg posibil al publicului la documente, ele trebuie interpretate și aplicate în mod strict (a se vedea Hotărârea Suedia/MyTravel și Comisia, punctul 86 de mai sus, punctul 75 și jurisprudența citată).

90 Astfel, în cazul în care instituția vizată decide să refuze accesul la un document a cărui comunicare îi este cerută, acesteia îi revine, în principiu, obligația de a furniza explicații cu privire la modul în care accesul la acel document ar putea să aducă atingere concret și efectiv interesului protejat de o excepție prevăzută la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 pe care această instituție o invocă. În plus, riscul unei astfel de atingeri trebuie să fie previzibil în mod rezonabil, iar nu pur ipotetic (a se vedea Hotărârea Suedia/MyTravel și Comisia, punctul 86 de mai sus, punctul 76 și jurisprudența citată). Totuși, instituției respective îi este permis să se întemeieze în această privință pe prezumții generale ce se aplică anumitor categorii de documente, considerații de ordin general similare fiind susceptibile să se aplice cererilor de divulgare cu privire la documente de aceeași natură (a se vedea Hotărârea Curții din 29 iunie 2010, Comisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, Rep., p. I-5885, punctele 53 și 54 și jurisprudența citată).

91 Pe de altă parte, în ipoteza vizată la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001, instituția trebuie să aprecieze dacă nu exista un interes public superior care să justifice divulgarea documentului respectiv (Hotărârea Tribunalului din 19 ianuarie 2010, Co-Frutta/Comisia, T-355/04 și T-446/04, Rep., p. II-1, punctul 123; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea Curții din 1 iulie 2008, Suedia și Turco/Consiliul, C-39/05 P și C-52/05 P, Rep., p. I-4723, punctul 49).

92 În speță, trebuie amintit că EFSA, după examinarea documentelor în cauză, a admis în parte cererea de acces formulată de reclamantă, comunicându-i câte o copie a raportului de evaluare și a contractului semnat cu ofertantul reținut (a se vedea punctul 7 de mai sus). Comunicarea acestor documente se

adăuga transmiterii anterioare, realizate în temeiul Regulamentului financiar, a motivelor de respingere a ofertei reclamantei, a caracteristicilor și a avantajelor ofertei ofertantului reținut, precum și a numelui acestuia (a se vedea punctul 5 de mai sus).

93 În ceea ce privește refuzul EFSA de comunicare a anumitor documente, acesta a avut în vedere în mod specific ofertele depuse de ceilalți ofertanți în cadrul procedurii de cerere de ofertă în cauză. EFSA a invocat în această privință excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, referitoare la protecția intereselor comerciale ale unei persoane fizice sau juridice determinate.

94 Din înscrisurile depuse la Tribunal rezultă că reclamanta contestă în mod specific decizia EFSA de a nu îi acorda acces la oferta ofertantului reținut. Mai precis, reclamanta indică în înscrisuri că cererea sa de acces viza „elementele ofertei prezentate de [ofertantul reținut] pertinente pentru atribuirea în discuție”. Pe de altă parte, reclamanta a precizat că refuzul accesului la oferta ofertantului reținut făcea „obiectul prezentei proceduri”. Prin urmare, este necesar să se interpreteze concluziile reclamantei în cauza T-532/10 în sensul că vizează anularea deciziei EFSA din 15 septembrie 2010 în măsura în care aceasta i-a refuzat accesul la oferta ofertantului reținut.

95 În primul rând, este necesar să se constate că documentele pentru care este invocată excepția sunt susceptibile să intre în domeniul de aplicare al excepției referitoare la protecția intereselor comerciale. Aceasta rezultă în special din elementele economice și tehnice care sunt conținute de ofertele ofertanților.

96 În al doilea rând, trebuie să se verifice dacă EFSA a examinat dacă divulgarea documentelor care intră în domeniul de aplicare al excepției referitoare la protecția intereselor comerciale aducea în mod concret și efectiv atingere interesului protejat.

97 EFSA a argumentat, în decizia sa din 15 septembrie 2010, faptul că modalitățile potrivit cărora sunt redactate ofertele, limbajul utilizat, prezentarea caracteristică și know-how-ul întreprinderilor respective referitoare la pregătirea ofertelor sunt specifice și presupun investiții de natură financiară și de resurse umane. EFSA a precizat că această concluzie se aplica în speță întrucât caracterul adecvat al serviciilor propuse prin raportare la nevoile EFSA prezenta o importanță fundamentală. În consecință, ofertanții ar fi avut un interes legitim să împiedice posibilitatea ca documentele în cauză să fie dezvăluite publicului și, în plus, concurenților reali sau potențiali. Referitor la acest din urmă aspect, EFSA a adăugat că serviciile vizate de cererea de ofertă în cauză pot fi propuse și altor organe sau întreprinderi și chiar înseși EFSA în viitor.

98 Din termenii folosiți în decizia din 15 septembrie 2010 rezultă că EFSA a considerat că exista o prezumție generală potrivit căreia accesul ofertanților la ofertele celorlalți ofertanți ar aduce în principiu atingere interesului protejat.

99 În această privință, este necesar să se arate mai întâi că caietul de sarcini conținea cereri specifice ale EFSA care presupuneau un răspuns adaptat al ofertanților prin raportare la nevoile în cauză, ceea ce EFSA a relevat în mod întemeiat, în esență, în decizia sa din 15 septembrie 2010. De altfel, aceasta rezultă din oferta depusă de reclamantă și anexată la cererea introductivă din cadrul prezentului litigiu. Aceasta este structurată de manieră a răspunde tocmai la cererea de ofertă a EFSA, se întemeiază pe o prezentare specifică și conține date proprii întreprinderii care permit să se sublinieze competențele profesionale de care dispune aceasta. În acest context, trebuie să se considere că, prin clauzele lor particulare, prin prezentarea utilizată și prin competențele profesionale etalate, ofertele în cauză au legătură cu know-how-ul specific al ofertanților și contribuie la particularizarea și la atractivitatea ofertelor acestora în cadrul cererilor de ofertă, precum cea în discuție, care a avut ca obiect selecționarea unei oferte la capătul unei examinări comparative a ofertelor depuse (a se vedea în acest sens, în ceea ce privește o cerere de propuneri, Hotărârea Tribunalului din 21 octombrie 2010, Agapiou Joséphidès/Comisia și EACEA, T-439/08, nepublicată în Repertoriu, punctul 127). Pe

de altă parte, astfel cum a subliniat și EFSA în decizia sa, serviciile în discuție în speță pot fi oferite și altor organe și chiar înseși EFSA, având în vedere că contractul încheiat cu ofertantul reținut se referă la o perioadă determinată. Prin urmare, nu ar fi exclus ca reclamanta să se găsească din nou în concurență cu ceilalți ofertanți, în special cu ofertantul reținut, în cadrul unei noi cereri de ofertă lansate de EFSA referitoare la servicii similare. Oferta ofertanților, în special cea a ofertantului reținut, nu poate să fie, prin urmare, comunicată concurenților reali sau potențiali, astfel cum a arătat în mod întemeiat EFSA în decizia sa.

100 Apoi, trebuie subliniat că protecția ofertelor ofertanților față de alți ofertanți este coerentă cu dispozițiile relevante din Regulamentul financiar, în special articolul 100 alineatul (2) din acesta, vizat în egală măsură de EFSA în decizia sa din 15 septembrie 2010, care nu prevede divulgarea ofertelor depuse, nici chiar după formularea unei cereri scrise de către ofertanții ale căror oferte nu au fost reținute (a se vedea, cu privire la divulgarea ofertei reținute, Ordonanța Evropaïki Dynamiki/AEE, punctul 49 de mai sus, punctul 39 și jurisprudența citată). Această restricție este inerentă obiectivului urmărit prin normele în materie de achiziții publice ale Uniunii, care se întemeiază pe o concurență nedenaturată. Pentru a atinge acest obiectiv, se impune ca autoritățile contractante să nu divulge informații referitoare la procedurile de atribuire a contractelor de achiziții publice al căror conținut ar putea fi utilizat pentru a denatura concurența, fie în cadrul unei proceduri de atribuire în curs, fie în cadrul unor proceduri de atribuire ulterioare. În plus, atât prin natura lor, cât și potrivit sistemului reglementării Uniunii în materie, procedurile de atribuire a contractelor de achiziții publice sunt fondate pe o relație de încredere între autoritățile contractante și operatorii economici care participă la aceste proceduri. Operatorii economici trebuie să poată comunica autorităților contractante respective orice informații utile în cadrul procedurii de atribuire, fără a se teme că acestea vor comunica terților informații a căror divulgare ar putea fi prejudiciabilă pentru operatorii respectivi (a se vedea prin analogie Hotărârea Curții din 14 februarie 2008, Varec, C-450/06, Rep., p. I-581, punctele 34-36). Trebuie de asemenea subliniat că, ținând seama de dispozițiile articolului 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar, ofertanții ale căror oferte nu au fost reținute au posibilitatea să obțină caracteristicile și avantajele relative ale ofertei reținute, precum și numele ofertantului căruia îi este atribuit contractul.

101 Din toate aceste elemente rezultă că EFSA nu a comis nicio eroare atunci când a considerat, în esență, că există o prezumție generală potrivit căreia accesul ofertanților la ofertele celorlalți ofertanți ar aduce, în principiu, atingere interesului protejat. Niciun element invocat de reclamantă nu permite să se considere că, în speță, această prezumție nu se aplica în privința documentelor a căror divulgare era solicitată.

102 În plus, în ceea ce privește în mod specific oferta economică depusă de ofertantul reținut, în legătură cu care reclamanta critică împrejurarea că nu a avut cunoștință de ea, trebuie amintit că, astfel cum s-a arătat în cadrul cauzei T-339/10, reclamanta a avut posibilitatea să cunoască această ofertă din documentele care i-au fost comunicate de EFSA (a se vedea punctul 34 de mai sus). Trebuie de asemenea respins argumentul reclamantei în această privință, prin care se susține că decizia EFSA ar fi nemotivată sau că EFSA ar fi comis o eroare vădită de apreciere.

103 În al treilea rând, reclamanta nu a invocat în fața Tribunalului niciun argument detaliat care să demonstreze că EFSA ar fi comis o eroare atunci când a considerat că nu există un interes public superior care să justifice divulgarea documentului vizat în temeiul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001. În orice caz, EFSA a arătat în mod corect, în decizia sa din 15 septembrie 2010, că interesul reclamantei pentru publicare și pentru transparență fusese pe deplin satisfăcut în speță prin transmiterea documentelor menționate la punctele 5 și 7 de mai sus. În ceea ce privește încălcarea principiului egalității de tratament, invocată de reclamantă în fața EFSA, este suficient să se constate că o asemenea susținere nu poate fi admisă întrucât oferta ofertantului reținut nu a fost comunicată nici celorlalți ofertanți ale căror oferte nu au fost reținute.

104 În al patrulea rând, în ceea ce privește invocarea de către reclamantă a unui abuz de putere pentru motivul că protecția ofertelor ofertanților ar proteja „poziția dominantă” pe piață a acestora, pe lângă faptul că această susținere nu se întemeiază pe niciun element detaliat, ea contravine faptului că absența divulgării informațiilor care au legătură cu procedurile de atribuire de contracte de achiziții publice urmărește obiectivul de a garanta exercitarea unei concurențe nedenaturate (a se vedea punctul 100 de mai sus). Prin urmare, trebuie respinse susținerile reclamantei în această privință.

105 Având în vedere toate aceste elemente, este necesar să se considere că decizia EFSA de a nu comunica reclamantei oferta ofertantului reținut nu este afectată de nicio nelegalitate.

106 În consecință, este necesar să se respingă singurul motiv invocat de reclamantă și, prin urmare, acțiunea din cauza T-532/10 în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

107 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, aceasta trebuie obligată la plata cheltuielilor de judecată, potrivit cererii formulate de EFSA în acest sens.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Cosepuri Soc. Coop. pA la plata cheltuielilor de judecată.

Forwood Dehousse Schwarcz

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 29 ianuarie 2013.

Semnături

Cuprins

Istoricul cauzei 1

Procedura și concluziile părților 3

În drept 4

1. Cu privire la acțiunea din cauza T-339/10 4

Cu privire la concluziile referitoare la anulare 4

Cu privire la admisibilitatea concluziilor referitoare la anulare 4

Cu privire la fond 6

– Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 89 din Regulamentul financiar și a principiilor bunei administrări, transparenței, publicității și dreptului de acces la documente 6

– Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 100 din Regulamentul financiar, a Regulamentului nr. 1049/2001, a obligației de motivare și a principiilor transparenței și dreptului de acces la documente 7

– Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 100 din Regulamentul financiar, pe încălcarea caietul de sarcini și pe nemotivare 9

Cu privire la concluziile referitoare la despăgubire 12

2. Cu privire la acțiunea din cauza T-532/10 13

Cu privire la admisibilitatea acțiunii 13

Cu privire la admisibilitatea celui de al doilea capăt de cerere 13

Cu privire la fond 13

Cu privire la cheltuielile de judecată 18